

МЕТОДИЧНІ ПРИЙОМИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ

У процесі досягнення ефективності вивчення іноземними студентами української мови стає проблема вибору методів. Це є цілком природним, оскільки важливо не просто навчити студентів основ мови, але й володінню спілкуванням як у межах професійної компетенції, так і в побутовому житті. Студенти повинні не лише розуміти мову, яку вивчають, але й правильно будувати своє повідомлення (усне чи письмове), при цьому воно має максимально відповідати культурі співбесідника. Тому разом із вивченням явищ мови необхідно вивчати особливості культур учасників спілкування, їхні характерні риси, схожість та відмінності.

Вивчення культурних традицій є складовою частиною процесу вивчення іноземної (української) мови, який одночасно сприяє міжособистісному спілкуванню. На заняттях, залучаючись до процесу навчальної комунікації, іноземні студенти повинні підтверджувати й відстоювати власну точку зору, наводити аргументи, вміти аналізувати зміст і знаходити шляхи взаєморозуміння в процесі спілкування мовою, яку вивчають. Завдяки цьому межі навчання розширюються, що дозволяє оптимізувати сам процес спілкування. Не слід забувати, що перші проблеми при вивченні української як іноземної виникають на початковому етапі – при вивченні абетки. У даному випадку труднощі мають фонетичний характер. Щоб легше подолати таку проблему, процес ознайомлення з мовою починають саме з фонетики. Студентам необхідно «поставити» фонематичний слух, тобто навчити їх розрізняти на слух звуки, оскільки при розпізнаванні ними слів за звучанням часто виникають певні труднощі або непорозуміння.

На теперішній час існує багато вітчизняних та світових досліджень щодо основних методів навчання іноземних мов. При сполученні кількох методів можна досягти більшого успіху. На даний час популярними є: 1. Метод обговорення (діалог, бесіда). Він залучає студента до активної комунікації, дозволяє йому самостійно міркувати на пропоновану тему, висловлювати усно думку, будувати фрази, речення, доповіді. 2. Метод проектування. Допомогає виконувати безліч завдань і ефективніше при цьому оволодівати мовою. З іноземними студентами можна працювати над такими проектами, як відеозйомка спілкування в аудиторії, екскурсії містом (створення сценарію, запис екскурсії на відео, самостійне озвучування відеофільму), анкетування на різноманітні теми, що оформляються у вигляді таблиць або презентацій у PowerPoint тощо.

Головним завданням викладача від самого початку навчання є формування в іноземних студентів належних мовленнєвих умінь, як на

рівні майбутньої професійної компетенції, так і в соціальному середовищі. Цей навчальний процес видається досить складним, отже, потребує цілеспрямованого, систематичного навчання, а також створення сучасного методичного арсеналу викладача.

В. Ф. Антонова

ОБ'ЄКТИВНЕ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ЯК ЗАПОРУКА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Опанування знань – складний процес, який потребує тривалих і наполегливих зусиль. Для цього треба вміти формулювати і чітко висловлювати власні думки. Наявність сформованої мотивації навчання у студентів-філологів відображає якісний показник їхнього фахового зростання. Це є необхідною умовою формування не тільки креативної особистості, але й фахівця, який буде вміти виконувати дослідницьку роботу та впроваджувати інновації у навчальний процес.

Основними умовами, що впливають на об'єктивне оцінювання результатів навчання навчальної діяльності студентів філологічних спеціальностей є: професіоналізм викладача (бажання та здатність вчити); ставлення до студента як до компетентної особистості; сприяння самовизначенню студента, розвитку його позитивних емоцій; організація навчання як процесу пізнання; використання методів, що стимулюють навчальну діяльність. Викладачеві потрібно формулювати завдання таким чином, аби їх не можна було сплагіатити; вимагаючи високої конкретизованості завдання; опрацювання конкретних джерел і даних.

Для підвищення мотивації до навчання студентів-філологів варто розширити й конкретизувати зазначені педагогічні умови, а саме, використовувати активні методи навчання в умовах раціонального поєднання різних організаційних форм навчання; систематичне й цілеспрямоване формування загальних і специфічних розумових дій і прийомів розумової й навчальної діяльності; підвищення прикладної спрямованості результатів навчання – стимулювання розвитку мислення. Важливою складовою є взаємодія студентів і викладачів, а саме, розв'язування незвичних завдань, які вимагають нових способів опрацювання даних (системи опрацювання знань, системи опрацювання мовлення); формування навичок користувача інформаційних технологій; самостійне вивчення матеріалу шляхом опрацювання різних інформаційних ресурсів; практична значущість результатів навчання. Процес засвоєння окремої дисципліни навчального плану має передбачати свої умови, що впливають на підвищення мотивації навчальної діяльності студентів. Вони залежать від деяких факторів, серед яких – психологічний стан студента; рівень його знань, умінь і навичок; зміст навчальної дисципліни; технічне забезпечення аудиторії тощо.